

De Stadsdiaken stelt zich voor



Het is zomer 2021 als ik dit schrijf. Een tijd waarin hopelijk en eindelijk weer van alles kan. En een tijd van teleurstelling dat toch weer veel wordt teruggedraaid en uitgesteld: voor hoe lang? Intussen maken we er het beste van: we profiteren en genieten van wat wel kan en leren leven met de risico's voor de broze gezondheid van onszelf en onze dierbaren en met een dosis eenzaamheid. Hoop, dromen en verwachtingen strijden met onmogelijkheden, gebreken en kwetsbaarheden van het leven en van onszelf. Voor de meeste mensen is het leven altijd al zo, maar corona heeft ook dit patroon enorm versterkt.

Het is deze zomer van 2021 waarin ik de tijd neem om mezelf - eindelijk - aan u voor te stellen. Ruim twee jaar geleden werd ik aangesteld als Stadsdiaken voor Amsterdam. Mijn opdracht werd in een motto verrat: De kerk een diaconaler gezicht geven. Het gaat om een nieuwe functie waarvan gaandeweg moet blijken hoe dat moet en wat dit inhoudt.

Het eerste jaar stond in het teken van alle mogelijke oude en nieuwe contacten in en buiten de kerk om te zien wat er al gebeurde en wat er nodig is. Het afgelopen tweede jaar werd natuurlijk vooral gekenmerkt door corona, waarbij de contacten van het eerste jaar goed van pas kwamen.

Nu zijn we ons hoe dan ook aan het voorbereiden op een nieuwe tijd, na of met corona. De wereld is namelijk niet meer dezelfde. Er is veel gebeurd en zichtbaar geworden dat we niet mogen negeren. Paus Franciscus spoort iedereen aan om te zorgen dat deze tijd niet slechter wordt (voor de 'slachtoffers' van de pandemie), maar juist beter, en dat kan als wij onze verantwoordelijkheid nemen voor een echte wereldwijde samenleving van broers en zussen.

Als Stadsdiaken wil ik hier graag een rol in spelen en dat wil ik doen door te verbinden. In het komende jaar wil ik u daarin meenemen door mensen en groepen aan u voor te stellen die ik heb leren kennen en waarderen. Ik noem alvast een paar voorbeelden. In Osdorp hebben de Salesianen een mooi project waar de kerk zich inzet voor jongeren in de buurt. Organisaties als Stap Verder en Casa Migrante zijn ook in coronatijd altijd klaarstaan voor migranten met en zonder de juiste papieren die hier vaak al jaren wonen en geen kant op kunnen of de weg niet weten te vinden. PCI's van Nederlandse en migrantenparochies zijn aan het leren om samen te werken en ontdekken hoe ze elkaar aanvullen en blij maken. Achter elk voorbeeld ligt een wereld verscholen die het waard is om ontdekt te worden. Mijn ervaring is steeds meer dat het aangaan van dit avontuur de manier is om de kerk een diaconaler gezicht te geven. Zo dragen wij als kerk bij aan een wereld die beter, eerlijker en mooier kan (en moet) worden.

Colm Dekker

Voor wie mij nog niet kent:

Colm Dekker, Stadsdiaken

hiervóór 24 jaar pastoraal werker in Amsterdamse parochies in (Nieuw-)West getrouwd, twee (bijna) volwassen dochters, wonend in Duivendrecht

lid van de Gemeenschap van Sant'Egidio

Concrete suggesties en reacties zijn altijd welkom: stadsdiaken.amsterdam@gmail.com